

DEN BLÅ PÄRLAN

"Vad jag bäst kommer ihåg är tystnaden. Det var en enorm tystnad, olik all tystnad jag någonsin upplevt på jorden, så ofantlig och djup att jag kunde höra min egen kropp: hur mitt hjärta kämpade, mina blodkärl pulserade och till och med hur mina muskler rörde sig mot varandra tycktes förnimbart. Och det fanns fler stjärnor på himlen än jag trodde var möjligt. Och himlen var djupt svart, men ändå på samma gång ljus av solsken. Och jorden såg så blå, så rund och så liten och ömtålig ut: ett hem för alla människor, som måste skyddas ifrån allt ont.."

Den här advents-upplevelsen hade Aleksej Leonov, den förste kosmonauten som gjorde en rymdpromenad. Stillheten, stjärnorna och den lilla blå pärlan - jorden - väckte ödmjukhet och ömhet inför vår ömtåliga existens. Något vi alla har möjlighet att uppleva om vi öppnar oss för advent och vågar oss på en liten promenad i vårt inre kosmos!

Vem skall hjälpa människorna på den lilla blå planeten, vem skall komma och ställa allt till rätta? De här oroliga frågor dyker kanske upp i samband med den inre vandringen. För vi längtar alla så efter en räddning, en Frälsare som ska ordna upp det vi ställt till med här på jorden.

Men vi väntar förgäves om vi tror att frälsningen ska komma utifrån. Först där vi i stillhet vågar distansera oss från våra egna högljudda föreställningar och rädslor, kan i vårt inre mörker en stjärnhimmel gå upp. En stjärnhimmel bestående av möjligheter som vi själva kan gripa efter för att rädda vår jord. Ja, bestående av fler lösningar än vi trodde var möjligt!

Advent är idag inte till för en passiv längtan efter det gudomliga eller efter en automatisk frälsning. Advent uppmuntrar istället den moderna människan till att uppleva sig efterlängtat, inbjuden och väntad som aktiv medarbetare till den andliga världen, att bli en del av den andliga himmel som omfamnar människorna och vår adventsblå planet!

